

Śladami Śankary: regionalna odmiana monastycznej tradycji adwaita wedanty w topografiach hagiografii keralskich

Przedmiotem proponowanego projektu badawczego jest nierozpoznana dotąd, regionalna tradycja hagiograficzna związana z działalnością Śankary - indyjskiego filozofa i inicjatora ważnej dla zrozumienia współczesnego hinduizmu tradycji monastycznej w łonie systemu adwaita wedanty - poświadczona serią mało znanych źródłowych tekstów w sanskrycie i malajalam pochodzących z Kerali (Indie Płd.). Prowadzone badania dotyczą zagadnienia topografii sakralnej i fabularyzacji przestrzeni. Głównym przedmiotem analizy będzie rozpoznanie kulturowych i literackich sposobów waloryzowania przestrzeni i kreowania topografii, które powoływane do życia narracją hagiograficzną powodują nakładanie przestrzennych koncepcji religijnych na geografie fizyczną miejsc, świątyń, klasztorów i szlaków pielgrzymkowych.

Biorąc pod uwagę współczynnik geograficzny, który wydaje się być determinujący w tekstach omawianej tradycji literackiej, przyjmuję, iż najbardziej obiecującą metodą badań będzie podejście łączące krytyczną i porównawczą analizę tekstów źródłowych z historyczno-kulturową kontekstualizacją, uzupełnione teoretyczną podbudową i analitycznym instrumentarium proponowanym przez współczesne nurty badań literackich spod znaku tzw. zwrotu topograficznego, sytuującego się na przecięciu teorii literatury i koncepcji kartograficznych (Konończuk 2011). Zastosowanie metody kartografii literackiej podczas analizy tekstów reprezentujących regionalną tradycję hagiograficzną adwaita wedanty, umożliwi dokonanie systematycznego opisu procesu wytwarzania miejsc na przykładzie studium przypadku – keralskich instytucji monastycznych ruchu Śankary.

W projekcie wykorzystane zostaną oryginalne, niepublikowane sanskryckie teksty źródłowe, z których część nadal pozostaje w formie manuskryptów. Ich analiza dokonana zostanie przy pomocy metody filologicznej. Ważnym elementem pracy nad projektem będą również badania terenowe, które pomogą w dokonaniu systematycznego studium mikro-historycznego badanych instytucji społeczno-religijnych. Zebrane w ten sposób informacje umożliwią kontekstualizację keralskiej tradycji hagiograficznej, która jest niezbędna do zrozumienia analizowanego fenomenu lokalnego.

Powyższej tematyki badawczej podjęłam się, ponieważ zagadnienie to nie stało się dotychczas przedmiotem systematycznego opisu akademickiego, jak również same metody analizy zastosowane w projekcie nie zostały wcześniej wykorzystane na gruncie indologicznym. Ponadto proponowany projekt stanowi wstęp do dalszych badań nad samą tradycją monastyczną reguły Śankary w Kerali, która okazuje się być w XXI wieku zjawiskiem zagrożonym.